

HS+

Jamsai

ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

Spicy Sister

อ่อนรักพี่สาวสุดซอต

Rainnie So. เขียน
NAYUMI ภาพ

Jamsai
ทดลองอ่าน

Jamsai Spicy Sister
ทดลองอ่าน

อ่านฟรีที่ www.jamsai.com
Rainnie So เขียน
NAYUMI มพ

Jamsai

ทดลองอ่าน

สำนักพิมพ์ใจใส ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

Spicy Sister อ้อนรักพี่สาวสุดฮอต

Rainnie So. เขียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2195-8

ภาพประกอบ NAYUMI

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 259 บาท

Printed on Green Read Paper

www.facebook.com/greenreadpaper

คำนำ

เคยมีคนต้องห้ามสำหรับความสัมพันธ์ของตัวเองหรือเปล่า อย่างบางคนอาจจะ 'ไม่ชอบคนกล้ามเนื้อใหญ่' 'ไม่ชอบคนที่อายุน้อยกว่าหรือคนที่มีอายุมากกว่า' แต่สำหรับ 'อลิส' นางเอกของเรา คนต้องห้ามของเธอคือน้องชายของเพื่อน กับเพื่อนของน้องชาย ด้วยเหตุการณ์ในอดีตทำให้เธอไม่ยอมมีความสัมพันธ์แบบคนรักกับผู้ชายสองประเภทนี้อีก ทุกๆ คนคงเคยได้ยินประโยคที่ว่าเกลียดอะไรได้อย่างนั้นกันใช่ไหมคะ ยิ่งหีนี คนประเภทนี้เท่าไรก็ยิ่งได้ใจ คงจะไม่ต่างอะไรกับนางเอกในเล่มนี้ 'Spicy Sister อ่อนรักพี่สาวสุดฮอต' จากปลายปากกาของ Rainnie So. ซึ่งรับประกันความสนุกครบรส ในหนังสือเล่มนี้ได้อย่างแน่นอน

ด้วยไมตรีจิต
สำนักพิมพ์แจ่มใส

จากใจนักเขียน

สวัสดีค่ะ Rainnie So. เองค่ะ กลับมาคราวนี้ไม่ได้มามีมือเปล่า แต่มาพร้อมเด็กหนุ่มกรูบกริบน่ารักิน แถมยังเป็นนิยายแนวใหม่ของแจ่มใส ที่เพิ่มความกระชุ่มกระชวยหัวใจได้เป็นอย่างดี >_<

Spicy Sister เป็นนิยายแนวผู้หญิงกินเด็ก นางเอกฮอตๆ พระเอกแซ่บๆ สารภาพกันตรงนี้ว่าคาแร็กเตอร์ของ 'ปลาวาฬ' พระเอกของเรื่อง เป็นคาแร็กเตอร์แบบที่ชอบมากๆๆ (+ล้าน) ผู้ชายเจ้าเล่ห์ อวดอ้อน น่ารัก มุ้งมิ้ง ชวนให้หลงอย่างง่ายดาย ซึ่งก็หวังว่านักอ่านจะหลงรักปลาวาฬของเราเช่นกันนะคะ แง

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณกอง บ.ก. ที่ช่วยปรับปรุงและทำให้ต้นฉบับเรื่องนี้สมบูรณ์แบบ ขอขอบคุณสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ให้โอกาส และที่สำคัญ...ขอขอบคุณนักอ่านทุกคนที่ยังติดตามกัน ขอขอบคุณที่แวะมาพูดคุยและให้กำลังใจกันเสมอนะคะ สามารถเข้าไปพูดคุยกันได้ที่ [facebook.com/iamRainnieSo](https://www.facebook.com/iamRainnieSo) ค่ะ ☺

สำหรับผู้อ่านที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป
โปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน

บทนำ

คำสัญญา

มีเหตุผลสองอย่างที่ทำให้อากาศในตอนนี้อุ่นจัดกว่าทุกที่...
หนึ่ง...คือชั้นบรรยากาศของโลกถูกทำลายด้วยมลพิษ จนส่งผลให้เกิด
ภาวะเรือนกระจก โลกร้อน

และสอง...คือการที่ริมฝีปากของเราสัมผัสกันท่ามกลางแสงแดด และ
ไม่มีที่ท่าว่าจะเลิกเราโดยง่าย

ซึ่งหากเทียบเหตุและผลกันในตอนนี้แล้ว...ฉันคิดว่าเป็นอย่างหลัง

เพราะจูบของแฟนหนุ่มรุ่นพี่ทำให้ร่างกายของฉันแทบจะหลอมละลาย
เป็นน้ำตาเทียนอยู่แล้ว ฉันเซนิดๆ แต่รุ่นพี่ประคองร่างฉันไว้ในอ้อมกอด
พร้อมกับดินแผ่นหลังของฉันให้ติดริ้วหน้าบ้าน ก่อนบดขยี้ริมฝีปากนุ่มหยุ่น
ลงมาซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนฉันเกือบขาดอากาศหายใจ...

ปลายลิ้นอุ่นของเขาตัวดิไปมาอย่างชำนาญ ในขณะที่ฉันเองก็ตอบโต้
ด้วยการเผยอริมฝีปากและตอบสนองสัมผัสนั้นอย่างเต็มที่ ก่อนที่ฉันจะเป็น
ฝ่ายรุกรานเขาบ้าง โดยใช้ริมฝีปากบางสวยของตัวเองขบเขี้ยวปากเขา
จนร่างสูงในอ้อมกอดถึงกับเผลอสั่งเสียงร้องออกมาอย่างพึงพอใจ

"อ้อ..."

"คิก~" ฉันหลุดคำ เพราะน้ำเสียงของเขามันฟังดูตลก

แต่สาบานได้! นั่นไม่ใช่สาเหตุที่ฉันผละออกจากจุดที่แสนวิเศษ
สักนิดเดียว!

ที่จูบของเราต้องหยุดชะงัก มันเป็นเพราะสายตาของเด็กเวอร์นิต่างหาก!

"อลิสว่าเราหยุดก่อนดีกว่าค่ะ"

ฉันเอ่ยห้ามและใช้สองมือผลักหน้าอกกว้างของแฟนหนุ่มทันทีเมื่อ
สายตาเหลือบไปเห็นเด็กชายคนหนึ่งที่คุณหน้ากันดียืนมองอยู่ไม่ห่าง

เด็กนั่นจ้องฉันตาเขม็ง จะด้วยเพราะฉันกับแฟนกำลังทำอะไร
ประเจิดประเจ้อที่หน้าบ้าน หรือเพราะอาการอยาก رؤ้อยากเห็นก็ตาม แต่ฉัน
ก็เลือกที่จะหยุด เพราะอย่างน้อยเด็กนั่นก็เป็นเพื่อนของน้องชายฉัน และ
คงไม่เป็นการดีเท่าไรถ้าเขาเอาไปเล่าให้ใครต่อใครฟัง

"นั่น...พวงนี่เจอกันที่มหาวิทยาลัยนะครับ"

"ถึงบ้านแล้วโทรมานะคะ" ฉันบอกพร้อมกับโบกมือลา

กระทั่งรุ่งสางเดินกลับเข้าไปในรถ และ BMW สีดำคันนั้นขับเคลื่อน
ออกไปไกลแล้วฉันจึงหมุนตัวกลับเพื่อจะเดินเข้าบ้าน แต่ปรากฏว่าเด็กชาย
ที่เป็นมารผจญก็ยังยืนอยู่ที่เดิม และฉันเพิ่งสังเกตเห็นด้วยว่าในมือของเขา
ถือลูกบอลอยู่ นี่คงจะมาเรียกบอลเล็กซีให้ไปเตะบอลกันสินะ

"เดี๋ยวพี่ตามบอลเล็กซีให้นะ"

ฉันเสนอตัวเพราะอาการเกร็งอย่างบอกไม่ถูก ทั้ๆ ที่ปกติแล้วฉัน
ไม่เคยอายุเรื่องพวกนี้หรอกนะ ฉันเป็นลูกครึ่งไทย-อังกฤษที่ถูกเลี้ยงดูมา
แบบสังคมฝรั่ง ครอบครัวเราย้ายมาจากลอนดอนตอนฉันอายุสิบสามแล้ว
ด้วยซ้ำ เรื่องจูบกอดหรือแสดงความรักในที่สาธารณะมันเป็นเรื่องธรรมดา
จะตาย แต่เด็กนี่มองหน้าฉันตาไม่กะพริบ ดวงตาแข็งกร้าวแต่แฝงไว้ด้วย
ความลับสนั่นทำให้ฉันรู้สึกแยะ มันทำให้ฉันเหมือนคนผิด เหมือนเด็กเล็กที่
แอบมีเซ็กซ์ หรือแอบเป็นชู้กับสามีชาวบ้านยังงัยงั้นเลย ทั้ๆ ที่ความจริงแล้ว
ฉันก็แค่จูบเองนะ!

"รออยู่ตรงนี่ล่ะ"

"พี่อลิศครับ"

ฉันสั่ง แต่เด็กบ้านนั้นดันเอ่ยเรียกชื่อฉันออกมา ทำให้ฉันต้องหันกลับไป
จ้องมองตากลมๆ ของเขาอีกครั้งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นัยน์ตาของเรา
ประสานกันเนิ่นนาน ก่อนที่เด็กชายวัยสิบสี่ปีจะกล้าเอ่ยความในใจออกมา

"จูบกับผมได้มั๊ยครับ"

แต่ให้ตายเหอะ! คำขอของเขามัน...!!

"เหมือนที่พี่ทำกับผู้ชายคนนั้น"

"ปลาวาฟ..."

ฉันถอนหายใจก่อนเรียกชื่อเขาออกมา เด็กนั้นยืนนิ่งอยู่กับที่ และ
มองหน้าฉันพลางกะพริบตาปริบๆ อย่างรอคอย ฉันจึงถือโอกาสนี้มองหน้าเขา
อีกครั้งอย่างพิจารณา

ฉันรู้จักปลาวาฟดี หมอนี่เป็นเพื่อนของน้องชายฉัน แถมยังเป็นน้องชาย
ของยัยโกลมา เพื่อนร่วมคณะที่มหาวิทยาลัยอีกต่างหาก บ้านเราอยู่ใกล้กัน
เขามาชวนอเล็กซ์ไปเล่นด้วยทุกวันแหละ แม่ฉันก็เกรงว่าเขาจะตาย แต่นั่นก็
ไม่ใช่เหตุผลที่เขาจะมาขอฉันจูบง่าย ๆ ไม่ใช่เธอ

ปลาวาฟหน้าตาดีฉันไม่เถียงหรอก เขาผิวขาว ปากแดง ตากลมโต
จุมูกโต้ง คิ้วหนาสวย หน้าก็เรียวย่ได้รูป เขาสูงเซียวล่ะ คิดว่าถ้าโตอีกหน่อย
คงสูงเกิน 180 เซนติเมตรแน่นอน ถึงรูปร่างจะผอมบางแต่ก็ไม่ได้ดูเหลวและ
เหมือนอเล็กซ์น้องชายฉัน เห็นว่าปลาวาฟเป็นกัปตันทีมฟุตบอลที่โรงเรียนด้วย
(ในขณะที่อเล็กซ์เป็นได้แค่ตัวสำรอง) มองปราดเดียวก็รู้ว่าสาว ๆ ติดตรึม!

แต่ทั้งหมดทั้งปวงนั้นก็ทดแทนไม่ได้กับความจริงที่ว่าปลาวาฟอายุแค่
สิบสี่ปี!

ยังไม่บรรลุนิติภาวะเลยด้วยซ้ำ!

"รอโตกว่านี้ค่อยมาขอใหม่แล้วกันนะ"

"สัญญาแล้วนะครับ ☺"

"ฮะ?"

ฉันเหวอไปนิดหนึ่งเมื่ออยู่ดีๆ ปลาวาฟก็ยิ้มกว้างแถมยังมาตุ๋นว่า
ฉันไปให้สัญญาอีกต่างหาก ฉันแค่บอกว่ารอให้โตก่อนเฉยๆ เองนะ ไม่ได้

สัญญาสัญญาอะไรเลยนี่

แต่เอาเถอะ เด็กๆ พูดอะไรไว้เดี๋ยวก็ลืม เผลอๆ ไปเตะบอลกลับมา
ก็ลืมไปหมดแล้วด้วยซ้ำ

"อ้อ พี่สัญญา"

1

คืนวันศุกร์ที่แสนน่าเบื่อ

6 ปีต่อมา...

@S-single PUB

10.00 PM

เสียงดนตรีจังหวะหนักหน่วงเร้าใจทำให้ร่างกายของฉันขยับเขยื้อน โดยอัตโนมัติ ฉันจึงวางแก้วบลูมารตีนี้ในมือลง ก่อนลุกขึ้นยืนและตามไป สวมทับกับกลุ่มเพื่อนที่รออยู่บนฟลอร์แดนซ์นานแล้ว

"กว่าจะลูกมานะแม่คุณ" มินต์เอ่ยทักเสียงดัง "ฉันนึกว่าผู้ชายที่นี้จะ อดเห็นของดีซะแล้ว"

"เว่อร์ตลอด" ฉันบ่นแล้วก็เบือนหน้าหนี เพราะรำคาญที่จะต้องมา ทนฟังยัยเพื่อนตัวดีที่ไม่ได้สนิทกันมากเท่าไร เธอแต่ก่อนขอฉันว่านั่งอ้อย ผู้ชายจนไม่ยอมลูกมาสนุกกับเพื่อนฝูง แต่ก็อีกนั่นแหละ ถ้าฉันลุกมาตั้งแต่ ที่แรก เพื่อนกลุ่มนี้ก็จินตนาการว่าฉันร้อนแรงตั้งแต่แรกเริ่มเหมือนกัน

น่าเบื่อ...

ฉันถอนหายใจกลืนไปกับเสียงดนตรีจังหวะหนักๆ ก่อนปล่อยให้เรื้อนว่าง

สมส่วนภายใต้ชุดเดรสสีดำรัดรูปสั้นกุดโยกเข้าไปมาอย่างย้วยวน ทุกการเคลื่อนไหวของฉันทถูกจับจ้องไปด้วยสายตาจากผู้คนมากมายโดยเฉพาะกับเพศตรงข้าม ผู้ชายตรงหน้าฉันทสองคนยกแก้วเหล้าทักทาย ก่อนที่หนึ่งในนั้นจะเดินเข้ามาใกล้และขอทำความรู้จักเหมือนเคย

รอยยิ้มเจ้าเล่ห์ถูกส่งมาในขณะที่เขากำลังย่างกราย และเมื่อมาหยุดอยู่ตรงหน้า ผู้ชายร่างสูงที่มองปราดเดียวก็รู้ว่าเป็นคนในเครื่องแบบโน้มตัวเข้ามาใกล้และใช้ริมฝีปากกระซิบอยู่ข้างใบหูแผ่วเบา

"ผมสนใจคุณ"

เขาพุ่งตรงประเด็น ซึ่งก็ดี ไม่ต้องอ้อมค้อมให้เสียเวลา

ถ้าเป็นสถานการณ์ปกติ ฉันทคงสนุกกับการล่าเหยื่อตรงหน้าไปแล้ว แต่ตอนนี้อารมณ์เบือของฉันทมาเต็มจริงๆ ทั้งๆ ที่เมื่อไม่กี่ชั่วโมงก่อน ฉันทยังแอบปี้กับการแต่งหน้าแต่งตัวมาเที่ยวกลางคืนอยู่เลย ทั้งหมดนี้ก็เป็นเพราะยัยเพื่อนสนิทดันเบียดฉันทกะทันหันแท้ๆ

"ขอโทษนะคะ แต่เอาไว้วันหลังแล้วกัน"

ฉันทตอบเขาพร้อมรอยยิ้มเชิญชวนที่กลายเป็นผลักไสโดยไม่รู้ตัว แต่ถึงอย่างนั้น เพื่อไม่ให้เป็นการเสียมารยาทมากไปกว่านี้ ฉันทจึงล่าลาอีกครั้งด้วยการเลื่อนมือขึ้นไปโอบรอบลำคอเขาเอาไว้ และใช้เรื่อร่างที่ใครต่อใครพากันชมว่าสุดฮอต! ขยับเขยื้อนไปมาอย่างย้วยวนตรงหน้าเขา

ผู้ชายคนนั้นยิ้มกริ่มอย่างพึงพอใจ แต่ก่อนที่นิ้วเรียวยาวของเขาซึ่งแตะผ่านสะโพกมันไ่ล่มาจนถึงเอวคอดก๊วและลากเลื้อยมาจนถึงใบหน้าเรียวยาวได้รูปของฉันทจะค่อยๆ เขยคางฉันทให้ได้อองศากับใบหน้าหล่อเหลาของเขาที่โน้มลงมาเพื่อหวังประทับใจ ฉันทก็รีบผละออกอย่างน่าเสียดาย

"บอกแล้วไงคะว่าเอาไว้วันหลัง"

ฉันทตัดสินใจยุติการกระทำพร้อมกับเดินหนีทันที เพราะเขาดูเหมือนคนพูดไม่รู้เรื่อง ถึงจะรู้ว่าอย่างไรชะ หมอนั้นก็ตามไปขอเบอร์ฉันทจากยัยมินต์ไม่กี่เพื่อนคนอื่นฯ อยู่แล้ว ซึ่งมันก็จริง เพราะหลังจากฉันทหนีกลับมา นั่งที่โต๊ะตามเดิม ผู้ชายคนนั้นก็เดินเข้าไปคุยกับมินต์พร้อมๆ กับที่ยัยนั้นพยักพยิดหน้าทางฉันทเพื่อเป็นการขออนุญาตแจกเบอร์ไปในตัว

ที่...อยากทำอะไรก็ทำเถอะจ้ะ

พอนึกถึงเรื่องโทรศัพท์ขึ้นมา ฉันก็หยิบ iPhone มากดส่งข้อความหา
คนต้นเรื่องที่ทำให้ฉันเบื่อหน่ายทันที

'แกทำให้คืนวันศุกร์ที่แสนพิเศษของฉันหมดสนุกเลยนะ ยัยโลมา!'

เรื่องจริง! เพราะการที่ฉันเบื่อขั้นสุดแบบนี้ก็เป็นเพราะยัยโลมาเบียดวัน
ทั้งๆ ที่ตัวเองเป็นคนโทรมาชวนฉันให้ออกมาท่องเที่ยวอย่างสุดเหวี่ยงแท้ๆ
ฉันนะอุตสาหะเลิกงานเร็วกว่าปกติเพื่อกลับมาอาบน้ำแต่งตัวแต่งหน้าที
คอนโดฯ นี่ลงทุนจัดเต็มเลยนะ แต่พอฉันมาถึงยัยเพื่อนบ้านดันส่งข้อความ
มาว่ามาได้แล้วเพราะต้องไปรับน้องชายที่เพิ่งกลับจากออสเตรเลียในคืนนี้
ตามคำสั่งของพ่อกับแม่ มันเป็นเหตุสุดวิสัยฉันรู้ แต่มันก็อดแข็งไม่ได้ใช่ไหมละ

'ฉันขอโทษ เลียงไม่ได้จริงๆ ว่าจะแก เนี่ยอยู่สนามบินมาสองชั่วโมงละ
เซ็งโคตร ใ้พี่น้องเวรคืนเครื่องดีเลยอีก'

โลมาตอบกลับรวดเร็ว แต่ถึงอย่างนั้นฉันก็ยังไม่หายเบื่อ

'ฉันไม่ชอบเกี่ยวกับพวกมินต์'

'เออ ฉันรู้ ฉันแกก็กลับบ้านสิยะ'

'ตอนที่แกส่งข้อความมา ฉันถึงแล้ว!'

'แะๆ ถึงแล้วก็กลับได้นี่นา'

'ไม่รู้ล่ะ คินพุงนี่แกต้องชดเชยอย่างสาสม'

'โอเค โลมาคนนี่จัดให้ ไม่อ้วกไม่กลับอะ'

'ถ้าเบี้ยวอีกนี่เลิกคบนะ'

'เอออๆ ปลาวาฬมาละ ไว้ค่อยคุยกันนะแก เทกแคร์ด้วยจ๊ะ เลิฟฟฟ~'

โลมาตัดบทไปดื้อๆ ฉันจึงเก็บมือถือลงกระเป๋าไปเลิกตามเดิม พลัง

ยกแก้วบลูมาร์ตินี่ขึ้นมาดื่มอีกครั้งแบบรวดเดียวหมด ยัยมันต์ที่ยังคงเด่นอยู่
กลางฟลอร์หันมามองหน้าฉันแบบกระหึ่มยิ้มย่อง รอยยิ้มแบบผู้มีชัยชนะ
จอมปลอมของเธอทำให้ฉันรู้ว่าเบอร์โทรที่ให้ผู้ชายคนนั้นไป คงหนีไม่พ้น
เบอร์ตัวเองนั่นละ

"ขอทรายมาร์ตินี่ค่ะ"

เครื่องดื่มบนโต๊ะของฉันหมดลงแล้ว คราวนี้ฉันจึงหันไปสั่งบาร์เทนเดอร์
โดยเพิ่มเลเวลเป็นทรายมาร์ตินี่ที่แสนหนักหน่วงแทน ผู้ชายรอบข้างฉันได้ยื่น
ถึงกับแอบยิ้มที่มุมปาก คงคิดว่าฉันจะเมาหนักและเคลมฉันได้ง่ายๆ เลยมั้ง
แต่ขอโทษเออะ ฉันคอแข็งกว่าที่พวกเขาคาดคิดเยอะเลยละ

ฉันคือ 'อลิส' นะ ผู้หญิงสุดฮอตที่ดื่มหนักมาตั้งแต่ตอนอายุสิบแปด
ยิ่งพออายุครบยี่สิบปี ฉันก็ตระเวนเที่ยวและดื่มจนร่างกายชินชาไปหมดแล้ว
และฉันก็ไม่ได้นอนกับผู้ชายไม่เลือกหน้าด้วย ฉันแค่สนุกกับการใช้ชีวิต
ในแบบของตัวเอง แต่ฉันไม่ได้มั่ว และไม่ใช่ว่าเป็นใครก็ได้ เข้าใจตรงกันนะ!

เห็นฉันเป็นผู้หญิงรักสนุกแบบนี้ ฉันก็คบผู้ชายทีละคน ถึงแม้ว่า
แต่ละคนจะอยู่ได้ไม่นานเพราะฉันเบื่อซะก่อน แต่ฉันไม่เคยคบสอง พุดง่าย ๆ
คือฉันจะบอกเลิกคนเก่าก่อน ค่อยไปคั้วคนใหม่ ซึ่งผู้ชายคนใหม่นั้นต้องเป็น
คนที่ฉันถูกใจด้วยเช่นกัน

แต่ตอนนี้ฉันโสด ไม่มีแฟนมาสองเดือนแล้ว สาเหตุก็คือฉันเบื่อแบบ
สุดๆ ฉันเบื่อชีวิตคู่รักที่ต้องมาตามติดกันยิ่งกว่าปาฟองโก้ ผู้ชายแต่ละคนที่
คบกับฉัน ชอบเรียกร้องให้ฉันอยู่ด้วยตลอดเวลา จะไปไหนมาไหนคนเดียวบ้าง
ก็ไม่ได้ ชอบบอกล่าวหาว่าฉันนอกใจบ้างละ มีชู้บ้างละ things ที่ความจริงแล้วฉัน
ก็แค่ออกไปสนุกสนานกับเพื่อนเท่านั้นเอง

พอฉันโสด ยัยมันต์เพื่อนร่วมคณะที่ไม่ได้ถูกกันสักเท่าไร แกรมยัง
กลายมาเป็นเพื่อนร่วมงานที่บริษัทเดียวกันอีกก็สักตาวรุ่งฉันแบบสุดๆ
พวกผู้หญิงพากันนินทาว่าฉันเปลี่ยนผู้ชายไม่ซ้ำหน้า พวกผู้ชายขี้นลิ้นน้อยๆ
ที่จีบฉันไม่ติดก็เอาไปพูดว่าฉันเป็นผู้หญิงง่าย ๆ ไม่เหมาะกับการครอบครอง

เออะ! ถามจริงนะ มาบอกว่าฉันง่ายนี่เคยได้ฉันหรือยัง!

ก็ยัง! แล้วจะมีหน้ามาบอกว่าฉันง่ายได้ยังไง!

ทุเรศที่สุด!!

"เครื่องดื่มได้แล้วครับ"

"ขอบคุณค่ะ"

ฉันรีบกล่าวขอบคุณและคว้าแก้วดรายมาริตินีขึ้นมาดื่มแบบรวดเดียวหมดอีกครั้ง ก่อนหันไปสั่งบาร์เทนเดอร์คนเดิมอีกรอบเพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเอง

"ดรายมาริตินีอีกแก้วหนึ่งค่ะ"

เช่นเคยที่ทุกคนหันมามองฉันอย่างสนใจ ฉันควรบอกพวกเขาไหมนะว่าฉันไม่เมาง่าย ๆ หรือ ☺ อย่างดีก็แค่กรึ่ม ๆ เท่านั้นแหละน่า

แต่ในระหว่างที่ดื่มอยู่นั้น พลันหัวสมองของฉันก็นึกถึงเรื่องของเด็กที่ชื่อปลาวาฬขึ้นมา...

ก่อนที่ภาพเด็กผู้ชายตาแป๋วจะฉายชัดขึ้น พร้อมกับคำพูดที่เขาทิ้งท้ายเอาไว้เมื่อหกปีก่อน

...

'จูบกับผมได้มั๊ยครับ'

'เหมือนที่พี่ทำกับผู้ชายคนนั้น'

เหอะ...เด็กน้อยชะมัด

แต่บ้านนี้คงโตทันใช้แล้วละ ตอนนี้อายุยี่สิบสี่ เด็กนั้นก็คงยี่สิบปีละ ฉันไม่เจอเขาอีกเลยตั้งแต่วันนั้น เพราะอยู่ดีๆ พ่อกับแม่ก็ส่งเขาไปเรียนต่อที่ออสเตรเลีย ทิ้งให้ห้อยใจของฉันร้องไห้ให้เพื่อนทิ้งไปตั้งๆ อยู่นานสองนาน พอๆ กับยัยโลมาที่ตอนนั้นเป็นแค่เพื่อนร่วมคณะงอแงไม่ยอมมาเรียน จนฉันต้องไปตามมาทำให้เข้าคลาส ทำให้เรากลายเป็นเพื่อนซี้กันมาจนถึงทุกวันนี้

ยัยนั่นรักน้องสุดๆ หวงมากด้วย โลมาอ้ากกับฉันบ่อยๆ ว่าห้ามอ่อยน้องชายมันเด็ดขาด

จะบ้าตาย! ฉันไม่เคยอ่อยใครเลยนะ!

ยัยนั่นก็รู้ว่าฉันมีแรงดึงดูดกับเพศตรงข้ามเสมอ โดยเฉพาะกับผู้ชายที่

อายุน้อยกว่า ฉันมีแฟนเด็กมาเยอะนะ เพื่อนของอเล็กซ์ก็เคยคบมาแล้ว และจะบอกว่ำนั่นแหละเป็นสาเหตุที่ทำให้ฉันมีผู้ชายต้องห้ามสองประการ

1. เพื่อนของน้องชาย!

อย่างที่รู้ว่าฉันเป็นพวกรักงายหน้ายเร็ว ซึ่งส่วนใหญ่ก็จบลงด้วยดี แต่กอล์ฟเพื่อนของอเล็กซ์คือโคตรตื้ออะ พอฉันสลัดทิ้งก็มาเข้าทางอเล็กซ์ ร้องให้เป็นบ้าเป็นหลังอยู่นานสองนาน พอน้องชายฉันช่วยอะไรไม่ได้ เขาก็เลิกคบกัน เป็นเพื่อนไปอย่างบาดหมางโดยมีฉันเป็นต้นเหตุ

ฉันสงสัยว่าน้อง แอบอวยด้วย ก็เลยตั้งปณิธานเอาไว้ว่าจะไม่ยุ่งกับเพื่อนของน้องชายอีก

และ 2. น้องชายของเพื่อน!

สาเหตุที่มันตีไม่ค่อยชอบหน้าฉัน ก็เพราะฉันเคยคบกับน้องชายเธอนั่นแหละ แต่มันช่วยไม่ได้นี่ แม้เป็นผู้ชายที่ซื่อซึ้งใจเกินพอดีเอง เขาห้ามไปซะหมด เราก็เลิกคบกันได้แค่สองอาทิตย์ ก่อนที่เขาจะเสียผู้เสียคนจนที่บ้านต้องส่งไปบำบัดด้วยการให้เขาย้ายไปเรียนต่อต่างประเทศ

โอเค มันอาจเป็นความผิดฉัน แต่ก็ไม่ใช่ทั้งหมดไม่ใช่หรว พวกเขางี้เง่าไปเองทั้งนั้น

แต่เอาเถอะ เพื่อเป็นการตัดปัญหาเรื้อรัง ฉันก็จะไม่ยุ่งกับผู้ชายสองประเภทนี้แล้วกัน เพราะฉันยังโลมาวางใจได้เลย

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160621958.html>